

عنوان مقاله:

بررسی نیاز تلفیق معماری اسمری و روانشناسی محیط در طراحی ایستگاه های قطار شهری شیراز و تاثیر آن بر روانشناختی کاربران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

پانته آ رعنائی - کارشناس مهندسی معماری

زهرا اصلاحی - کارشناس مهندسی معماری

خلاصه مقاله:

فضای شهری محدوده ای از فضای عمومی خدماتی و اجتماعی، که در جهت رفع نیاز های شهروندان بدون محدودیت ورود به آن وجود دارد. نیازهایی که در جهت بهبود خدمات روزمره، معیشتی و خدمات اجتماعی تلاش می کند. از دیگر سو روانشناسی محیطی، مطالعه پیچیده بین مردم و محیط اطرافشان است چرا که تاثیرات پدیده طراحی اسمری رفتاری و روانی ایجاد شده در انسان به لحاظ قرارگیری محیط های مختلف، سبب تغییر میزان میل یادگیری، حساسیت او به محرک های محیطی، تمرکز و انگیزه آموزش می شود. به عقیده یکی از روانشناسان، روانشناسی محیطی با شاخه اصلی روانشناسی تفاوت دارد زیرا به محیط فیزیکی روزمره می پردازد. این علم چارچوبی از نقطه نظرات، تحقیق ها و فرضیات را فراهم می آورد که می تواند به ما در درک بهتری از روابط متقابل انسان و محیط اطراف، کمک کند که با توجه به نقش مهم ایستگاه های مترو و جمعیت قابل توجهی که روزانه از این پایانه هادر حال تردد هستند، ایجاب می نماید تا در جهت پویایی و روابط اجتماعی نیز خدمات رسانی گردد. با استفاده از این دانش می توان پیش از طراحی و ساخت، ارزیابی هایی انجام داد که بهترین ابزار برای طراحی حرفه ای به شمار می آید. عدم توجه به شاخصه های کیفیتی در فضای عمومی شهری یکی از مشکلات است که شهرهای امروز با آن درگیر هستند. هدف پژوهش فوق بررسی عوامل تاثیرگذار محیطی بر ارتقای کیفیت فضایی ایستگاه های مترو در جهت سرزندگی و تنوع پذیری آن محیط و دستیابی به عوامل معماری تاثیر گذار است.

کلمات کلیدی:

قطار شهری، پویایی اجتماعی، شهر شیراز، طراحی ایستگاه، روان شناسی محیط.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1493675>

